

#32 | Juni 2015

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Släktföreningarnas dag

Stort intresse för vår släktförening på
Riddarhuset

sid 4

Eric-seminarium i Iran

Johan Axelsson berättar om en in-
tressant resa till Teheran

sid 8-9

Och vinnaren är...

Se pristagarna i släktens fototävling
#hermelininuet

sid 12

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten

Födda

Den 14 maj föddes Teo, son till Camilla och Markus Grandell (Thorsvigrenen, Roberts kvist, Nils blad), se även bild och bildtext nedan

Avlidna

Den 7 januari lämnade Madeleine (Thorsvigrenen, Adolfs kvist, Måns blad) jordelivet. Madeleine född Hägg-löf kom till världen 1929 och gifte sig med Måns 1950. Tillsammans fick de tre barn; Charlotte (Lotta) Severin, Ebba och Skragge.

Måns och Madeleine var aktiva i släktföreningen och bjöd på många goda middagar i hemmet på Lidingö. Släktens alla kramar till Madeleines barn, svärson och barnbarn.

Födelsedagar andra halvåret 2015

17 juli: Monica Hermelin, Spånga, 60 år (Thorsvi, Thorsten)

19 juli: Fredrik Sjäden, Stockholm, 60 år (Österbyggenen)

14 september: Elisabeth Wolpert, Stockholm, 50 år (Thorsvi, Adolf, Adolf)

18 september: Kerstin Hermelin, Björkvik, 70 år (Thorsvi, Ernst, Olof)

19 september: Christian Hermelin, Stockholm, 60 år (Thorsvi, Adolf, Thor)

24 september: Louise Hermelin, Varese, Italien, 50 år (Åsby, David, Sven)

5 oktober: Sofie Hermelin, Sydafrika, 50 år (Åsby, Edvard, Folke)

12 oktober: Maria Hermelin, Lidingö, 50 år (Thorsvi, Ernst, Olof)

2 november: Nils-Magnus Hermelin, Staffanstorps, 80 år (Huvudmannagrenen)

7 november: Bengt Hermelin, Singapore, 70 år (Österbyggenen)

14 november: Kjell Friberg, Oxie, 50 år (Åsby, David, Sven)

17 november: Elsa Hermelin, Årsta, 50 år (Österbyggenen)

26 november: Thomas Bender, Gamleby, 50 år (Åsby, Edvard, David)

18 december: Sven Hermelin, Kalifornien, USA, 50 år (Åsby, David, Åke)

En minnesrik resa till Skåne

Uppmuntrad av dotter Hanna sökte jag bidrag ur Lena Robertsdotters fond, för att kunna resa med Niklas till Skåne att besöka hans syster Ulrika. Båda har och har haft problem med hälsan och har därför inte setts på mycket länge.

Vi avreste från Bromma Flygplats en kall februaridag och blev hämtade på Sturup av systerson Jeppe. Det blev ett kärt återseende och under dagarna i Södra Sandby var det inte många tysta minuter.

Jag ägnade en heldag åt staden Lund och de två syskonen ägnade sig åt varandra och sina gemensamma minnen.

Sista kvällen bjöd vi (nästan) hela Ulrikas klan på middag. Vi blev 16 personer i alla åldrar som kalasade på rostbiff, gratäng och sallad. Stämningen var skyhögt och alla, liten och stor, hade mycket roligt.

Det blev en härlig, minnesrik resa. Tack Lena Robertsdotter i din himmel och tack Släktföreningen hälsar Ebba och Niklas.

Stolta storsyskonen Tea och Tim håller i lillebror Teo som föddes den 14 maj – 3,9 kg tung och 52 cm lång

Märta sjöng med Måns Zelmerlöw

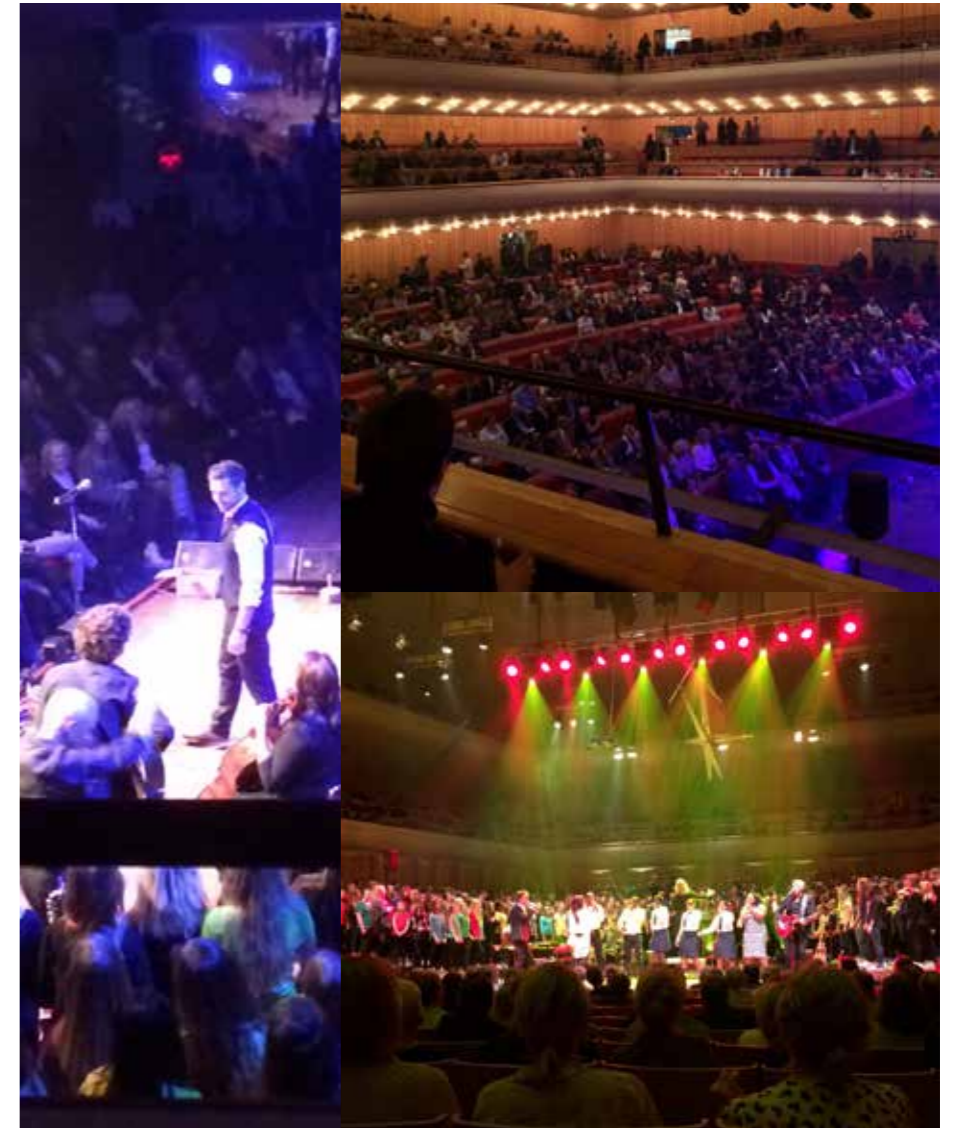
Märta Jessing (dotter till Hanna) och skolkören från Fribergaskolan i Danderyd har fått uppleva det hisnande äventyret att sjunga i Berwaldhallen.

Den 25 mars anordnade Star for Life en konsert i Berwaldhallen. Star for Life är en insamlingsstiftelse som arbetar med skolungdomar i södra Afrika. I år firar stiftelsen 10-årsjubileum och mängder av skolor är knutna till projektet. Arbetet går ut på att stärka elevernas självkänsla genom tydliga mål, drömmar och förhoppningar, med syftet att förhindra spridning av hiv och aids.

En gång per år bjuder Star for Life in till en insamlingskonsert i Sverige. Till konserten bjuder man in en sydafrikansk skolkör som under ledning av musikgruppen Triple & Touch ordnar konserter på olika platser i Sverige.

Till konserterna bjuder stiftelsen in körer från svenska vänskolor (så fick Märta vara med) och kända svenska artister. Bland andra medverkade den då alldeles nybakade melodifestivalsvinnaren Måns Zelmerlöw – nu även vinnare av Eurovision Song Contest!

Det var en magisk kväll och vi fick uppleva fantastisk sång. Läs mer om Star for Life på www.starforlife.se/ och www.starforlife10ar.com.

Har du en nybakad släkting? Kanske en sän här kan vara något? Oscar har försett sin Edith med en alldeles egen Hermelin-napp!

Olof är tillbaka med en ny tavla

Det var länge sen vi skrev något om Olof och hans bilder. Men nu har vi hittat en igen.

Det var Ulla Haselqvist som hittade denna tavla av Olof Hermelin när hon spanade på nätet. Den målades 1986 och föreställer Stegeborgs slottsruin som ligger i Slätbaken, Östergötland.

Släktföreningarnas dag

Hanna Jessing och Johan var på Riddarhuset den 19 april

På det senaste adelsmötet la Hugo Nordenfelt fram en motion – Hur bildas en släktförening? Hans tanke med motionen var att ge Riddarhuset i uppdrag att fundera på vad Riddarhuset kan göra för släktföreningarna och vad släktföreningarna kan göra för Riddarhuset.

Motionen antogs och medförde att Riddarhusdirektionen beslutade sig för att bjuda in till en släktföreningarnas dag. Hugo Nordenfelt kan nog nöjt konstatera att gensvaret blev enormt. Av till Riddarhuset anmälda 112 släktföreningar anmälde 68 föreningar att de ville delta, varav vår släktförening var en.

Ordförande Johan en av talarna

Till själva eventet blev Johan särskilt inbjuden som talare och det måste vara så att ryktet om vårt arbete med hemsida, tidning och Facebook har spritt sig. Johans programpunkt hette ”Hermelins tidning och hemsida”.

Den 19 april gick det av stapeln. Jag var där tillsammans med Johan. Programmet startade kl. 9.30 på morgonen med kaffe i stenhallen. Vilken uppslutning och jag skulle gissa att vi var ungefär 140 personer närvarande. Väl bänkade i Riddarsalen kunde man konstatera att det var nästintill fullt i bänkraderna.

Det blev en mycket lyckad dag. Vi fick förmånen att höra flera intressanta talare efter att direktionens ordförande Gustaf Wachtmeister hälsat välkommen. Hugo Nordenfelt berättade om ursprunget till motionen. Ingela Lilliehöök, sekreterare i Lilliehööksska släktföreningen sedan 30 år tillbaka, berättade om deras detaljerade arbete inför genomförande av släkt- och årsmöten i familjen Lilliehöök.

Vår släktförening är före sin tid

Därefter höll Johan ett livligt föredrag om Hermelins tidning och hemsida. Det är bara att konstatera att vårt arbete med hemsida och tidning, och

Ordförande Johan och Hanna Jessing i publiken på Släktföreningarnas dag

Vårt släktregister presenteras för de församlade släktföreningsintresserade

nu också Facebook, är långt före vad många släktföreningar ens är i närheten av.

På den efterföljande lunchen fick både Johan och jag beröm, men också frågor om hur mycket tid det tar och vad det

kostar i engagemang och pengar. De samlade hade också intressanta diskussioner om vilka uppgifter vi faktiskt får publicera på nätet och i register med hänsyn till personuppgiftslagen.

Efter en fantastisk lunch, serverad från fat, fortsatte föredragen med Erik Tersmeden som berättade om det nya förslaget till namnlag samt om vad namnlagen kan föra med sig vid bedömningen om vem som är adlig. Självt var jag tvungen att avvika efter denna programpunkt men Johan som var kvar fick höra Carl-Gustaf Åkerhielm berätta om födda adliga kvinnor och deras barn och vad det fått för konsekvenser för familjen Åkerhielm när kusiner som är barn till söner kan vara medlemmar men kusiner som är barn till döttrar inte har den möjligheten. Därefter berättade Karin Lilliehöök Kihl om vad Riddarhuset kan erbjuda släktföreningarna, Göran Mörner om släktforskning och användbara datorprogram. Programmet avslutades med den välkända Magdalena Ribbing som berättade om hur vi ska uppträda mot varandra när vi ses på släkthemötena under rubriken släkthemöteshyfs.

Stolta styrelseledamöter

Johan och jag kunde stolt konstatera att vi uppfyller mycket av det som en släktförening ska vara till för. En bärare av information om och till slakten, en sammanhållande länk mellan släktingar och en förvaltare av tillgångar, minnen och släktföremål. Vi gissar att Riddarhuset kommer att följa upp med en ny släktföreningsdag eftersom intresset blev så stort.

En spurt värdig Bolt

Ordförande Johan äter glass under körsbärstråden

En historisk dag för släktföreningen, tänkte jag när jag vandrade i Kungsträdgården mellan spirande gröna almar och rosablommande körsbärsträd. Utan tvekan en passande omgivning för det företag som nu ska ta över ansvaret för att förvalta våra fonder. Spirande, fräscht, intressant. Inte det största eller mest omtalade. Men det som passar oss bäst.

För ett år sedan började vi söka efter en förvaltare av släktföreningens tillgångar, då värda cirka 23 miljoner kronor. Av ett tiotal tillfrågade företag valde vi ut tre som vi ansåg särskilt lämpade; SEB, Penser och Öhmans.

Riddarhuset var inte ett alternativ

Parallellt tillfrågade vi också Riddarhuset om de kunde integrera våra tillgångar i deras gigantiska fond Hercules. Det visade sig att detta var knepigare än förväntat. Momsregler, Finansinspektionens regler och vårt krav på att själva hantera medel för stipendier, understöd och släkthemöten krävde ytterligare utredningar. När dessa utredningar hade pågått 8-10 månader utan att vara avslutade, beslutade släktstyrelsen att anlita en av de tre tidigare tillfrågade kapitalförvaltarna.

Jag har under hela denna process haft en bra och positiv dialog med riddarhussekreteraren Carl-Gustaf Åkerhielm. Om Riddarhusets utredning visar att en anslutning är möjlig, kan vi koppla ihop oss med dem senare om vi vill. Inga brända broar.

Öhmans blev vårt val

Vårt val föll nu på Öhmans. Bolaget grundades 1906 under namnet Bankir-

Stående: Fredrik I:son, Olof. Sittande: VD Lars Bjerrek, administrativa chefen Ulrika Håkansson och kapitalförvaltare Lars Backlund.

Under tio dagar kan man njuta av de japanska körsbärsträdens blomning

firman Öhman. Numera är det en koncern med flera dotterföretag. Läs gärna mer om företaget på deras hemsida www.ohman.se.

Det var Fredrik, Olof och jag som skulle knyta ihop säcken med Öhmans och komma överens om praktiska detaljer. När ska överföringen från SEB

ske med hänsyn till kommande utdelningar, vilken risknivå ska vi lägga oss på, hur hålls styrelsen informerad? Ja, det var mycket att diskutera med VD Lars Bjerrek, administrativa chefen Ulrika Håkansson och kapitalförvaltaren Lars Backlund. Allt i en positiv, saklig och lätttsam miljö. Mötet utmynnade i ett kontrakt som i skrivande stund är under behandling.

En lönsam väntan

Visst har upphandlingen tagit lång tid, nästan ett helt år. Och det ska villigt erkännas att styrelsen under flera år har darrat på manschetterna när börsrapporterna strömmat in. Har vi förvaltat kapitalet på ett sätt som släkthemötet tycker är godtagbart? För varje år som kapitalet har stigit i värde har bördan känts tyngre. Men det var med spänstiga steg vi klev upp till Öhmans och förklarade att sedan vår första kontakt med dem har kapitalet stigit med 6 miljoner kronor.

På. Ett. År.

Sällan har en väntan varit så lönsam. Eftersom vi kommer att minska riskexponeringen när Öhmans tar över förvaltningen kommer sådana siffror knappast att uppnås i framtiden.

En värdig spurt

Minsann en värdig spurt. I klass med Usain Bolt. Det firade jag med en glass under körsbärblommorna och tänkte samtidigt på Olof som så skickligt manövrerat i börsens upp- och nedgångar. Jag tyckte att han cyklade med ovanligt lätta tramptag när han försvann nedför Hamngatan.

Nya perspektiv på livet

Ebba Welin-Berger berättar om studietiden i Umeå och en betydelsefull resa till Tanzania

Våren 2012 flyttade jag till Umeå för att börja studera på socionomprogrammet. Ett nytt kapitel i mitt liv började med en ny stad, nya vänner, nya utmaningar och livet som student.

Jag har alltid haft ett stort intresse för att hjälpa andra människor som har det svårt på olika sätt och därför var socio- nomutbildningen ett ganska självklart val för mig när jag bestämde mig för att studera vidare på universitet. Jag visste att jag inte ville studera i Stockholm där jag annars bor, utan sökte därför till olika universitet i andra städer. Att jag inte ville studera i Stockholm var dels för att jag var sugen på att flytta till en annan stad, dels för att jag ville leva ett studentliv där de personer jag umgås med lever under samma förutsättningar.

Jag kom in på Umeå universitet där jag bestämde mig för att börja studera. Umeå var en stad jag aldrig besökt tidigare och jag visste väldigt lite om den. Jag var lite skeptisk till en början att flytta så långt upp i landet med kyla och snö, men flytten till Umeå överträffade alla mina förväntningar.

Studentlivet

Jag hade turen att ha en studerande vän som bodde i Umeå och hos henne fick jag bo mina första tre veckor. Eftersom jag inte hade planerat att flytta dit hade jag inte ställt mig i någon bostadskö för att få ett studentrum. Jag sökte runt på olika hemsidor för att se om det fanns något jag kunde hyra. Till slut fick jag ett studentrum som jag hyrde i andra hand där jag bodde i sex månader. Efter dessa månader hade jag

samlat tillräckligt med poäng för att kunde flytta till mitt egna studentrum. Det var väldigt givande att bo i korridor, jag lärde känna nya människor och jag kände mig nästan aldrig ensam då jag ofta hade folk runt omkring mig.

De första veckorna på utbildningen hade vi nollning vilket innebär att några av socionomstudenterna som går

Artikelförfattaren Ebba Welin-Berger i ett soligt Umeå

terminer ovan introducerar oss nya studenter till den nya staden, de olika studentföreningarna och studentkulturen och att man får möjlighet att träffa alla nya och gamla studenter. Dessa veckor var väldigt betydelsefulla och roliga och jag lärde känna vänner för livet.

En stor omställning

Att börja studera på universitet var en stor omställning om jag jämför med gymnasiet. Det är mycket mer självständigt arbete och mer tidskrävande. På Umeå universitet går det cirka 33 000 studenter vilket innebär att många av klasserna är stora på de olika utbildningarna. I min klass är vi cirka 80 studenter och att få en relation till lärarna som man kunde få på gymnasiet var inte lätt.

Överlag så är jag väldigt nöjd med min utbildning. Vi har haft många varierande kurser som har innehållit många lärorika moment. I termin fyra hade vi praktik där jag praktiserade på en kvinnojour. Tiden på kvinnojouren var väldigt spännande, men även väldigt känslomässig. Det var mycket jag fick höra och se som jag inte trodde hände i verkligheten. Att höra barnens och kvinnornas berättelser berörde mig mycket och jag gjorde allt för att hjälpa dem på bästa sätt. Jag har lärt mig otroligt mycket både när det gäller att samtala med kvinnor och barn och även samverka med andra myndigheter.

Mitt livs resa

Termin tre på utbildningen hade vi en kurs som hette "Det sociala verksamhetsfältet – Socionomers arbetsuppgifter och professionsroller internationellt". Denna kurs gav oss studenter möjlighet att åka iväg i fem-sex veckor för att arbeta som volontärer på en organisation någonstans i världen. Denna chans var något som jag och mina tre vänner, som jag plane-

rade att åka tillsammans med, inte tvekade en sekund på att göra.

Efter mycket letande efter en organisation som kunde ta emot oss, hittade vi till slut en organisation som heter "Kilimanjaro centre for orphans and street children" (Kili center) och finns i staden Moshi, som ligger i Tanzania. Kili center är en organisation som tar hand om gatubarn.

Många av barnen på centret har hamnat på gatan på grund av att de utsatts för bland annat psykisk eller fysisk misshandel i hemmet, sociala konflikter med föräldrarna eller på grund av fattigdom. Centret hjälper dessa barn med boende, mat, skolavgift samt att upprätthålla kontakten med barnens familjer.

Styrkan att gå vidare

Tiden på centret var väldigt känslomässig och det var många nya intryck varje dag. Något som fascinerade mig mycket var den glädje och energi barnen hade.

Trots allt hemskt de varit med om hörde vi dem aldrig klaga, de var så hjälpsamma mot varandra och de hade ett leende på läpparna varje dag. Jag och mina vänner kunde klaga över att vi var törstiga, hungriga eller att det var för varmt. Vilket vi efteråt skämdes över, med tanke på att klaga är det sista vi borde göra. Här finns barn som har

varit utsatta för fruktansvärda händelser som barn i Sverige skulle behöva bearbeta under en längre tid och få professionell hjälp för att kunna gå vi-

vi ute i Moshi stad och träffade barn som var gatubarn och som inte hade någonstans att bo. Dagarna flög förbi och de fem veckorna på centret var snabbt över. Jag kommer aldrig att glömma den resan, den gav mig många nya perspektiv på livet. Mycket tack vare alla underbara barn som vi fick möjlighet att träffa.

Framtiden

Nu har jag en termin kvar på min kandidatutbildning och jag ser fram emot att komma ut i arbetslivet. Jag vet fortfarande inte vad jag specifikt vill arbeta med, men jag vet att jag vill arbeta med barn och ungdomar.

Det kommer vara blandade känslor att lämna studentlivet

i Umeå och flytta tillbaka till Stockholm och börja arbeta. Jag får se min studenttid som en väldigt rolig tid med mycket skratt, upplevelser och känslor. Umeå är en stad som alltid kommer att ligga mig varmt om hjärtat.

Jag vill även passa på att tacka Hermelinska släktföreningen för det fina och betydelsefulla stipendiet jag har fått under dessa år. Stipendiet har möjliggjort att jag har kunnat köpa den litteratur jag önskat, men framför allt har jag kunnat lägga mer resurser på researcharbete som exempelvis min resa till Tanzania.

Barnen på Kili Center i Tanzania i sina skoluniformer

Seminarium om Eric i Teheran

Johan Axelsson Hermelin berättar om seminariet och resan till Iran november 2014

Den 25 november 2014 arrangerades ett seminarium om Eric Hermelin i Irans huvudstad Teheran. Arrangören i Stockholm var Iranska Ambassadens Cultural Center och i Teheran den största bokhandelskedjan Book City. Carl-Göran Ekerwald och jag inbjöds till seminariet, han för att berätta om Erics persiska översättningar och texter och jag för att berätta om Erics liv och familjeförhållanden. Med på resan var min hustru Anette och Carl-Görans son Gustaf.

Bakgrunden till seminariet var den stora uppmärksamhet Eric fick 2010 då han hade 150-årsjubileum av sin födelse. På Erics födelsedag den 22 juni gav Carl-Göran ut en nyttgåva av Erics första persiska översättning, Sadis mästerverk Lustgården. Jag inbjöds av konstnären Elisabeth Moritz att berätta om Eric i en ateljé på S:t Lars gamla sjukhusområde i Lund. Senare blev jag också inbjuden av Irans Cultural Center att hålla ett föredrag om Eric på ett seminarium i Stockholm. Detta ledde till att det efter några månader kom ett filmteam från Teheran för att intervjua mig inför en dokumentärfilm som skulle spelas in för iransk TV. Under våren 2014 ringde Irans Cultural Counsellor Amir M. Haji-Yousefi till Carl-Göran och mig och bjöd in oss att tala om Eric på seminariet i Teheran.

Eric Hermelin

Eric Hermelin föddes den 22 juni 1860 på en av faderns gårdar, Renstad i Östergötland. Hans far Axel var fideikommissarien till Gripenberg och hans mor Eugenia var dotter till prästen, missionären och språkmannen Peter Fjellstedt. Eric gick i skola i Jönköping, tog studenten i Stockholm och studerade ett par år i Uppsala.

Eric ville ut i världen och emigrerade vid 23 års ålder till USA där han bland

annat var soldat i USA:s armé. År 1886 kom Eric till England där han tog värving i den brittiska imperiearmén. Hans regemente förflyttades till Quetta i Brittiska Indien i nuvarande norra Pakistan. Det var där Eric lärde sig persiska. År 1894 kom Eric åter till England och

Sadis grav i Shiraz

reste därifrån till Jamaica där han var i två år. Först 1896 återvände han till familjen i Sverige, men redan året därpå emigrerade Eric till Australien där han stannade ända till 1908.

När Eric kom hem till familjen igen efter 25 år utomlands hade han ett stort problem med alkoholen. Det beslöt att Eric skulle skrivas in på S:t Lars Sjukhus i Lund 1909 för att råda bot på sina alkoholproblem. Där kom Eric att leva resten av sitt liv i trettiofem år fram till sin död 1944. Han gravsattes i familjens gravkapell på Gripenberg.

Efter sina äventyrliga år ute i världen fann Eric en fristad på S:t Lars att

kunna utveckla sin egentliga personlighet som var språken, litteraturen och religionen. Eric var mycket religiös och för att tjäna sin Gud började han att översätta, först Jacob Böhme från tyska, Emanuel Swedenborg från latin och sedan de stora persiska mästarna från 900-1300-talet, Sadi, Attar, Rumi, Sanai, Khayyam och andra. Eric översatte nära trettio böcker om totalt cirka 10 000 sidor. Den sista boken publicerades 1943 året före Erics död.

Carl-Göran Ekerwald och Eric

Carl-Göran Ekerwald är den person som står Eric närmast när det gäller de persiska översättningarna och texterna och har också gjort mest för att sprida kunskap om Erics översättargärning. År 1976 publicerade Carl-Göran ett urval av Erics översättningar i boken Persiska Antologin. Boken blev en mycket stor framgång och 2007 publicerade Carl-Göran ett nytt urval av Erics texter i boken Persisk Balsam. Under jubileumsåret 2010 gav Carl-Göran ut Erics första persiska översättning i sin helhet, Sadis Lustgården.

Redan i tonåren började Carl-Göran att läsa Erics persiska översättningar som sedan har blivit en följeslagare i livet. Vid släktmötet 2010 invaldes Carl-Göran som hedersmedlem i släktföreningen.

Seminariet

Vi flög med Iran Air under sex timmar direkt från Arlanda till Teherans internationella flygplats. Vi bodde på ett hotell i centrala Teheran bara ett kvarter från USA:s förra ambassadbyggnad. Teheran är en relativt modern jättestad med 15 miljoner invånare av Irans totalt nära 80 miljoner.

Seminariet om Eric hölls i Book Citys hörsal vid deras största butik i centrala Teheran. Seminariet var välbesökt av intresserade och engagerade åhörare

och inleddes med visning av dokumentärfilmen om Eric. (Den intresserade kan se filmen via www.iranculture.se, klicka längst ner på "Find us on YouTube". Där kan man få fram del 1 och 2 om vardera ca 18 minuter.) Efter visningen av den poetiska filmen berättade filmproducenten och filmaren om filminspelningen.

Därefter kom en representant från Sveriges Ambassad och talade huvudsakligen om de kulturella relationerna mellan våra länder och om Nobelpriset i litteratur. Sedan blev det min tur att berätta om Erics liv och familjeförhållanden och Carl-Görans att berätta om Erics persiska översättningar och hans översättargärning. Vi talade engelska med en tolk som översatte till persiska. I slutet av mitt anförande sa jag att om min Gudfar Eric hade vetat om att Doktor Ekerwald och jag hade inbjudits att tala om honom på detta seminarium i Teheran är jag säker på att han hade känt sig mycket hedrad och ärad.

Seminariet blev en stor framgång och efteråt kom flera åhörare fram till mig och talade om hur gripna de var av Erics levnadsöde och hur imponerade de var av hans omfattande översättningsarbete av Irans stora litterära mästare.

Dagarna i Teheran

Under de fyra dagarna i Teheran hade Ekerwalds sitt eget program men vi träffades i hotellets restaurang och åt middag tillsammans under angenäm samvaro. Anette och jag började med att gå till den närbelägna förra USA-ambassaden med stora revolutionära väggmålningar på muren längs gatan. Vi tog taxi och for runt i staden och i sällskap med en guide besökte vi den Stora Bazaren i centrala staden och

också Golestan Palatset, ett tidigare palats för Shahan. Där samtalande vi med en grupp kvinnliga arkitekturstudenter och deras lärare.

Vi besökte också Teherans Universitet där vi samtalande med flera grupper av både manliga och kvinnliga studenter, juriststudierande och historiker. En grupp kvinnliga studenter var alla kläd-

Persepolis

da i svart fotsid klädnad, chador, med bara ansiktet synligt. Alla studenterna var öppna och intresserade att tala med oss och de berättade gärna om sin utbildning. Mattmuséet med antika matvaror från olika delar av Iran var intressant att se.

En kväll blev vi hembjudna till guiden och hans familj vilket var en stor vänlighet. En eftermiddag kom Irans förre Cultural Counsellor i Sverige till lobbyn på vårt hotell och hälsade på vilket också var en stor heder. Efter de fyra dagarna i Teheran flög Ekerwalds tillbaka till Sverige och Anette och jag flög till Shiraz för tre dagar.

Shiraz och Sadis gravmonument

Det iranska folket värddar sina litterära mästare varav flera har välbesökta

gravmonument. Sadis gravmonument ligger i Shiraz. Vi besökte graven och som representant för min Gudfar Eric framförde jag med en bugning hans vördnad till Shaik Sadi.

Shiraz med 1,5 miljoner invånare ligger cirka 80 mil söder om Teheran och var landets huvudstad på 1700-talet. Vi besökte den gamla bazaren, fortet och den Stora Moskén i stadens centrum. Där gick vi in i varsin ingång och Anette fick låna en ljus fotsid chador. En minnesvärd upplevelse. Inne i moskén kom fem studenter fram till mig och inledde ett samtal om Iran, Europa och den persiska litteraturen.

Vi besökte även Persepolis som ligger fyra mil norr om Shiraz. Det var det gamla Perserrikets huvudstad på 400-talet före Kristus, på Xerxes tid. Trots Alexanders skövlingar på 300-talet finns fortfarande praktfulla monument och kolonner kvar att beskåda.

Vårt hotell låg i norra Shiraz med utsikt över hela staden. På hotellet bodde en familj från Teheran vi träffade på flygplatsen vilket ledde till flera samtal. På hotellets cafeteria hade en familj samlats för att fira dotterns födelsedag. Vi kom att språkas vid och Anette och jag sjöng "Ja må hon leva" för födelsedagsbarnet, vilket belönades med den bästa tårtbiten. Ett trevligt minne.

Resan blev en stor upplevelse med seminariet, Teheran, Shiraz och Persepolis och det starka intryck vi fick av alla våra samtal med öppna iranier, som alla var intresserade av oss avlägsna nordbor. Flera berättade att de hade släktingar och vänner i Sverige. Jag önskar det iranska folket en god framtid.

Notiser

Händelser och annat relaterat till den Hermelinska släkten

Styrelsens arbete nu i Nätverket

Styrelsen kommer framöver ge ett kort referat av protokollet från det senaste genomförda styrelsemötet i Nätverket.

Först kort om vårt arbete. Styrelsen träffas två gånger per år. Mellan mötena fattar styrelsen vid behov beslut per mejl. Sådana beslut tas upp i nästföljande styrelseprotokoll och antecknas som mellankommande beslut.

Vi har utöver detta en frekvent mejlkorrespondens och diskuterar både stora och små frågor som rör släktföreningen och vårt uppdrag.

Det senaste styrelsemötet var den 24 mars. Det var styrelsemöte nummer nio, vilket betyder det nionde genomförande mötet sedan släkstmötet 2011.

Efter nästa släkstmöte 2016 kommer vi att starta om från ett igen.

Vid mötet den 24 mars var styrelsen fulltalig, så när som på Fredrik som hade fått förhinder. Vi följde den dagordning som Johan skickat ut och gick igenom det ekonomiska underlag för fondernas utveckling som Olof sammanställer halvårsvis och skickar ut per mejl. Vi avhandlade kommande avtal om förvaltning av släktfonderna, innehållet i kommande nummer av Nätverket, hemsidans moderniseringsbehov och beslutade om utdelning av stipendier och understöd. Vi hade också förmånen att få ta del av bilderna i tävlingen #hermelininuet och fundera på värdig vinnare. Läs mer på sidan 12!

Vi planerade också för släkstmötet 2016 och vårt deltagande vid Riddarhusets Släktförningarnas dag, se sidan 4.

Protokollet finns tillgängligt på vår hemsida. Alla personuppgifter rörande stipendier och understöd är dolda i själva protokollet, eftersom vi inte vill ha sådan uppgifter tillgängliga på nätet. Vilka som fått stipendier kan du i stället läsa om här i Nätverket.

Har du frågor angående styrelsearbetet eller om protokollet får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

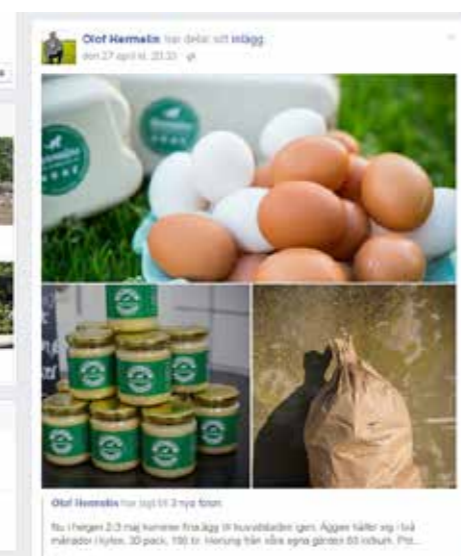
/Hanna Jessing

Sugen på ägg? Köp av släkten!

Vi har tidigare skrivit om Olof och Magdalena på Fallsberg i Skänninge som har öppnat egen gårdsbutik där de säljer ägg, potatis och honung med mera under egna märket Hermelins. Detta vid sidan av försäljningen av gräsmattor. Olof och Magdalena kan nu också titulera sig resande i ägg. Via Facebook bjuder de in till äggköp.

Jag kan varmt rekommendera ett stopp i gårdsbutiken för den som befinner sig i närheten eller passerar. Själv passerade jag under Valborgshelgen.

/Hanna Jessing

Flygande Hermelin på nätet

Såg ni den här lilla flygpasageraren när den cirkulerade runt på nätet? Många gjorde det och tipsade oss i styrelsen. Vill du se filmen där en hermelin (eller snarare en vessla enligt de som vet) flyger på en hackspetts rygg, skriv då in länken nedan i webbläsaren:

<http://www.itv.com/news/2015-03-02/incredible-image-shows-weasel-flying-on-woodpeckers-back/>

Emma Hermelin debuterar som författare

Under våren har boken Historiedeckarna - lyckan kommer... lyckan går... släppts. Den är skriven av Emma Hermelin som gör sin debut som barnboksförfattare. Boken är den första i en serie med fristående böcker om Klara, Filip, Kevin och Thea. Ni får följa dem från att deras vägar korsas i årskurs fem och sedan vidare genom tonåren.

Emma är lärare och kommer från Blekinge men har bott i Göteborg sedan år 2000. Nu bor hon i Hjuvik med maken Stefan och tre barn. Böckerna kom till under föräldraledigheten med äldsta dottern och under bilfärder, på bussar med mera.

”Jag har alltid gillat att skriva, läste som femåring, skrev små böcker till mina elever. Det är avkoppling för mig. Jag skriver först i anteckningsbok eller i min Iphone när jag får en ingivelse och för sedan över det på datorn - den biten

är inte favoritdelen...” säger Emma.

Böckerna ska tala till både killar och tjejer, alla är skrivna utifrån en av personerna i gänget, de ska vara spännande, du ska lära dig ett och annat, till exempel lite historia. Du ska få tänka efter, samtliga böcker berör nutida problem som barn kan tänkas brottas med och avslutas med tankeväckande frågor för att kunna användas i bokcirklar eller i undervisningssyfte, eller helt enkelt reflektera över det du just läst. Ju äldre barnen blir, desto mer kärlek kommer in i bilden och historien.

Alla delarna i serien

Del 1: Lyckan kommer lyckan går, gravmysteriet

Del 2: Se till mig som liten är, mysteriet med den glömda skatten

Del 3: Du förbliver fader vår, safirens hemlighet

Del 4: Du som haver barnen kär, kidnappingsmysterium

Del 5: Vart jag mig i världen vänder, hockeymysterium

Boken går att beställa via Emma själv på emmahermelin@hotmail.com samt via Adlibris, Bokus och Bokliv.

Släkstmötet 2016: bara ett år kvar!

Snart är det dags att ha så här roligt igen! Boka in helgen den 17-19 juni 2016 och se fram emot mer information i nästa nummer av Nätverket. Håll också utkik på Facebook och på hemsidan.

Fototävlingen är avgjord

Petter Wallberg hade tagit den bästa bilden med #hermelinuet

I förra numret utlyste vi en fototävling där alla släktingar som delar bilder i sociala medier kunde vara med genom att tagga bilderna med #hermelinuet. Tanken var att få och ge lite mer inblick i vad vi har för oss om dagarna.

Förstapriset och ett presentkort på 300 kr på Akademibokhandeln går till Petter Wallberg för hans bild av när han är på väg att bära ett hockeyspel upp på Mont Blanc. Mer om detta finns att läsa här intill.

Andrapriset på 200 kr går till Sanne för hennes bild av Mauritz och fåret Filippa. Tredjepriset på 150 kr går till Ann-Christin Nilsson som har förevisat när Louise säljer praliner i Göteborg.

Är du en av vinnarna, kontakta ordförande Johan på johan@hermelin.com så får du ditt välförtjänta pris!

sannehermelin 10 months ago
Mauritz bondar med Filippa, en av de nya familjemedlemmarna

acmonicnilsson 5 months ago
Louise Hermelin säljer praliner hos Flickorna Kamold i Saluhallen i Göteborg #hermelinuet

Vinnare: Landskamp med förhinder

Petter Wallberg är från Söderköping, konsult, duktig på att googla och gör roliga saker på Internet. Eller så presenterar han sig i alla fall när redaktören får tag på honom via Skype efter att ha provat ett antal olika e-postadresser och andra digitala kontaktvägar.

En anledning till att Petter kan vara svår att få tag i är att han finns på många ställen, både i verkligheten och på nätet. I skrivande stund bor han i Chamonix, men han är på väg till Stockholm för att förverkliga några av de många roliga saker han går och tänker på om dagarna. På nätet finns han bland annat i samband med några av de andra roliga sakerna han gjort, många med fokus på att hjälpa säsongarbetare i Alperna med jobb och med livet där.

Bergen fyller en viktig funktion i Petters liv, som motvikt till jobbet. I en av sina många roller föreläser han för entreprenörer om produktivitet och kreativa rutiner, och då poängterar han ofta hur viktigt det är att göra olika saker. Om man bara jobbar blir det enahanda och man tappar i både

kreativitet och produktivitet. Om man bara klättrar blir det också enahanda. Men om man varvar kan man få mer gjort på jobbet samtidigt som man också har tid till sin hobby och mår mycket bättre i slutändan.

Den kreativa ådran låg också bakom bilden som vann fototävlingen. Petter och några vänner hade nämligen bestämt sig för att spela en bordshockeylandskamp mellan Sverige och Finland på toppen av Mont Blanc, för att göra toppturen lite mer intressant. När bilden togs var de en bra bit upp, men det hade redan börjat blåsa. Vid 4 000 meter blev hockeyspelet som ett segel så de fick lämna allt utom två av spelarna.

Med dem i fickorna fortsatte klättringen en bit till, men tyvärr blev vinden bara värre och till slut fick de vända om och gå tillbaka. Så det blev ingen landskamp på toppen – och det kanske var tur, eftersom det nog inte hade blivit en särskilt bra match. Alla finnarna hade nämligen blivit kvarglömda vid spelet...

Mer information om Petter och hans olika projekt finns på hans hemsida pwallberg.com.

pwallberg 7 months ago
Jag ville bara vara först med #hermelinuet
Här är en Hermelin som försöker klättra Mont Blanc med ett hockeyspel :)

Ny serie: entreprenörer i slakten

Maximilian tänker skriva om slaktens många företagare och börjar med sig själv

Slakten har alltid intresserat mig. Som liten innefattade slakten i princip farfar Nils och farmor Brita (Bittan), deras barn, barnbarn och alla ingifta.

När jag var liten tillbringade vi mycket av somrarna hos farmor och farfar. Bittan var bra på att syselsätta oss små. Arbetsuppgifterna innefattade allt från att kratta grusgångar, klippa gräs och att stapla ved till att plocka äpplen, rabarber och allt vad trädgården hade att erbjuda. Jag har nog Bittan att tacka för mycket av mina drivkrafter inom företagande.

Allt eftersom jag blev äldre har uppfattningen om och intresset för slakten utvidgats. Samtidigt har mitt intresse för företagande växt fram.

Min egen resa

Jag började min karriär inom IT-branschen på ett litet företag som hette Logical Solutions, dit pappa skickade mig för att knacka på dörren efter lumpen. Det var en framgångsrik dörrknackning som avslutades med en anställning. Efter ett knappt år sade jag upp mig för att börja på KTH. Jag fick med mig några för dem ointressanta småkunder och startade en enskild firma.

Tack vare ett lyckosamt tips från en kollega på Logical Solutions köpte jag på mig lite aktier i Framtidsfabriken som hade en makalös utveckling precis i slutet av IT-bubblan. Jag sålde av halva innehavet strax före kraschen 2000, vilket gav mig aktiekapitalet till Hermelin Communication AB och en motorcykel. Den andra halvan försvann i princip i kraschen.

Affärsidén var att göra allt inom IT. På sikt utvecklades det till primärt IT-drift, alltså att hjälpa andra företag med

management som är ett relativt stort bolag inom kontorservice. Jag jobbade kvar ett drygt år. Sedan tog jag ledigt ett halvår och funderade på livets stora frågor.

En ny syn på livet

Jag drabbades av stroke i balans- och syncentrum ett knappt år efter försäljningen, till följd av en napparatbehandling. Ett tips är att vara lite försiktiga med att låta folk dra er i nacken. Jag blev helt återställd inom ett par månader, men fick en lite annan syn på livet.

Det blev lite som en nystart vid 37 års ålder. Med en fantastisk fru och två (för det mesta) underbara döttrar, i skrivande stund 1 och 3 år gamla, och ganska bra förutsättningar att göra lite vad som helst.

IT-bolaget som var min huvudsysselsättning bytte 2008 namn till Hermelin IT-partner, växte till cirka 30 medarbetare, 40 miljoner i omsättning och 6 miljoner i vinst. Vi fick utnämningen Gasellföretag två gånger (Dagens Industri listar Sveriges snabbast växande, lönsamma bolag). På resan var det ibland också tuffa tider. Jag minns 2008 när jag var tvungen att säga upp nästan tio medarbetare. Det var inte särskilt roligt. Men lärorikt.

2013 sålde jag bolaget till Office Ma-

2013 sålde jag bolaget till Office Ma-

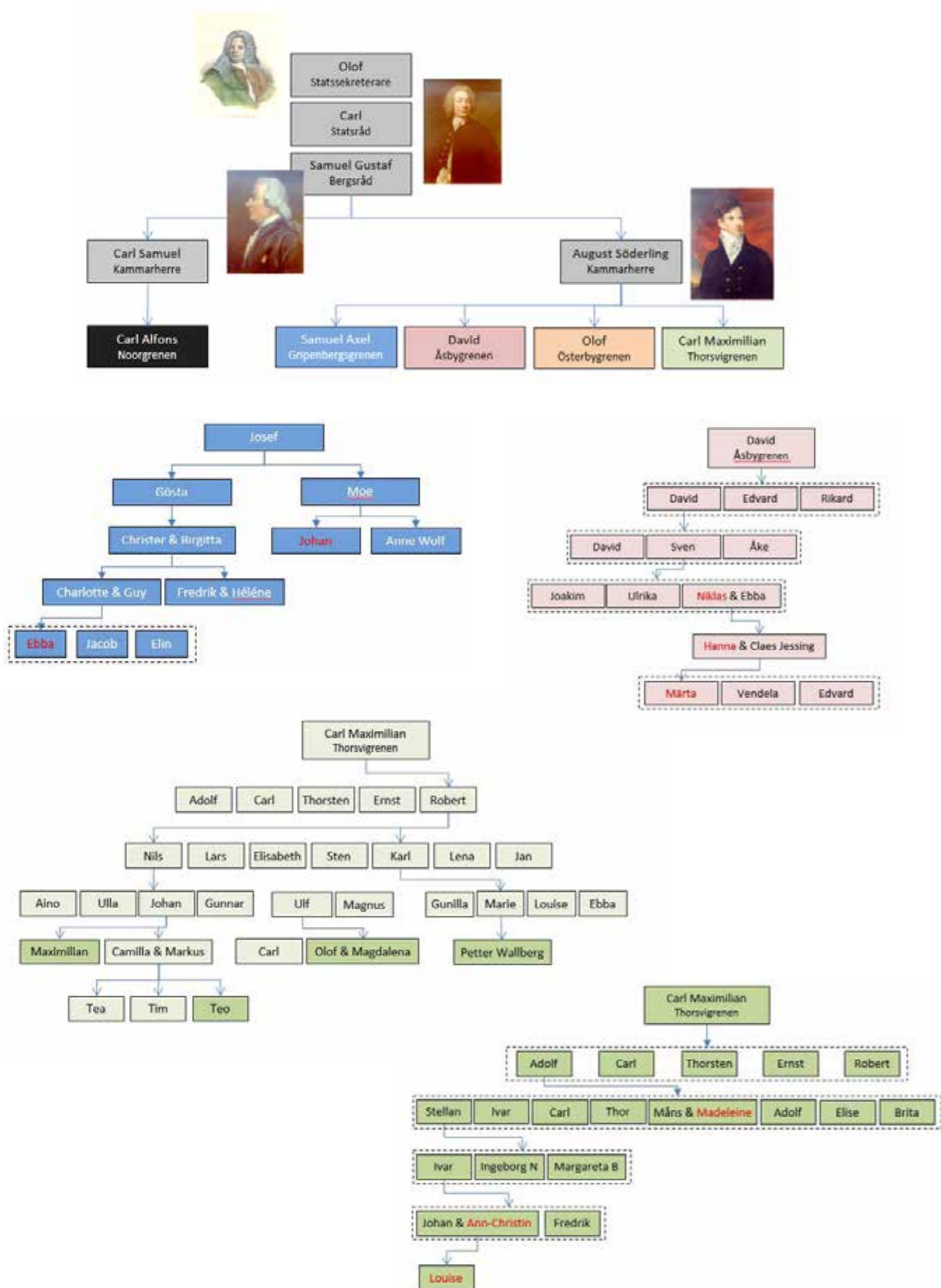
Från IT till fastighetsutveckling

I dag har jag bildat bolag med några glada vänner och arbetar med fastighetsutveckling. Vi köper tomter och fastigheter som vi utvecklar eller förändrar på något sätt och sedan säljer vidare. Förhoppningsvis med en liten vinst. Utöver det har jag köpt ett par hyreshus, främst i Eskilstuna. Kanske blir det några till.

Jag hoppas att fler än jag är intresserade av att ta del av lite nutidshistoria kring slakten och har därför bestämt mig för att fördjupa mig i slaktens företagande genom en artikelserie i Hermelinska nätverket. Känner du till nuvarande eller historiska företagare och entreprenörer eller är du entreprenör själv? Hör gärna av dig till mig! Enklast på maximilian@hermelin.se eller 070-990 05 10.

Hur är vi släkt egentligen?

Här kan du se hur alla släktingar som förekommer i tidningen knyts samman

Föreningens ekonomi

Skattmästare Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor (tkr)	30 april 2015	2014	2013	2012	2011
Släktföreningen	8 223	7 247	6 256	5 632	5 148
Victor Hermelins minne	11 680	10 469	9 309	8 010	7 355
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	2 735	2 418	2 081	1 862	1 764
Lena Robertsdotters fond	4 174	3 693	3 254	2 710	2 438
Totalt	26 812	23 827	20 900	18 214	16 705
Värdeförändring för perioden	13%	14%	15%	9%	-7%

Fonderna

Den samlade förmögenheten i släktföreningens fonder ökade under 2014 med 14% netto, alltså efter avdrag för kostnader och skatter. Justerat för dessa kostnader och skatter var värdeökningen cirka 18% under året. Den positiva utvecklingen har fortsatt under årets fyra första månader tack vare börsutvecklingen. Praktiskt taget alla placeringar utom ren likviditet har varit i svenska aktier eller räntepapper.

Vill du söka stipendium?

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendier från oss i max fem år. Med nuvarande nivå kan det ge upp till 100 000 kronor.

Ansökan skickas till styrelsens ordförande senast 1 mars för vårterminen och 1 oktober för höstterminen. Bifoga studieintyg, bank- eller postgiro samt e-postadress.

Stipendier

Antalet ansökningar uppgick denna termin till nio personer, som alla har tilldelats 10 000 kronor var:

Charlotte Nilsson, dotter till Cecilia och Göran Nilsson, Lunds universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Ebba, dotter till Olof och Tina, Uppsala universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Ebba Welin-Berger, dotter till Guy och Charlotte Welin-Berger, Umeå universitet (Gripenberg, Josef, Gösta)

Florian Lange, son Christina och Dirk Lange, Elmshorn, Tyskland (Åsby, David, David)

Jesper Wadstein, son till Ebba och Magnus Wadstein, Lunds universitet (Thorsvi, Robert, Karl)

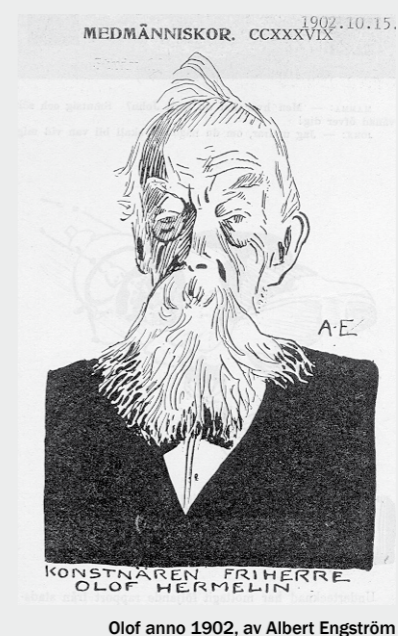
Johanna Wadstein, dotter till Ebba och Magnus Wadstein, KTH (Thorsvi, Robert, Karl)

Samuel, son till Jan och Maria, KTH (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Isabella och Alexandra, döttrar till Gabrielle och John Morehead, National College of Art and Design, Dublin (Österby, BeO, Olof)

Olof även på Youtube

Konstnären Olof Hermelin dyker ofta upp i olika sammanhang. Han var en mångsidig person. Någon person, vi vet inte vem, har gjort en video med Olofs tavlor. Den finns på Youtube: www.youtube.com/watch?v=J1slem679kc

Olof anno 1902, av Albert Engström

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin, jenny@hermelin.com, 070-380 15 55

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Hermelinsparken i Luleå, döpt efter Samuel Gustaf Hermelin, fotograferad av Fredrik I:son

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande johan@hermelin.com, 070-699 14 10

Fredrik I:son Hermelin, vice ordförande, fredrik@hermelin.st, 070-471 46 65

Olof Hermelin, skattmästare olof.hermelin@comhem.se, 08-30 06 15

Hanna Jessing, sekreterare hanna@jessing.nu, 08-755 05 33

Fredrik Hermelin, klubbmästare fredrik@outdoortravel.se, 0708-56 18 38

Jenny Hermelin, redaktör jenny@hermelin.com, 070-380 15 55

Jan Hermelin, ledamot jhermelin1@gmail.com, 08-644 36 38

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30, 191 35 Sollentuna
 Plusgiro: 151816-6
 Bankgiro: 5273-3789
 Organisationsnummer: 802001-4265

#32 | Juni 2015

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Släktföreningarnas dag

Stort intresse för vår släktförening på Riddarhuset

sid 4

Eric-seminarium i Iran

Johan Axelsson berättar om en intressant resa till Teheran

sid 8-9

Och vinnaren är...

Se pristagarna i släktens fototävling #hermelininuet

sid 12